

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoE/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317208377
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4317208377.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. F. XXXX/XX, XXX XX F., o vymoženie pohľadávky v sume 93 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 8Er/570/2017-45 zo dňa 02.12.2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 4, 5, 6, § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž pod sp. zn. SRSApA 07804/15 zo dňa 20.06.2016. Súd prvej inštancie pôvodne uznesením č. k. 8Er/570/2017-12 zo dňa 18.05.2017 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Krajský súd v Nitre predmetné uznesenie dňa 28.12.2018, č. k. 12CoE/100/2018-37 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd v intenciách uznesenia Krajského súdu v Nitre opätovne preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a rozhodcovskú zmluvu.

2. Súd preskúmal Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 405400952 a zistil, že oprávnený ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ ju uzavreli dňa 29.11.2013. Táto zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného mal súd jednoznačne preukázané, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zároveň oprávnený s povinným uzavreli dňa 29.11.2013 rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je v tomto exekučnom konaní exekučným titulom.

3. Súd následne preskúmal rozhodcovskú zmluvu, ktorú oprávnený s povinným uzavreli dňa 29.11.2013 a zistil, že táto je neprijateľná, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva síce bola osobitne spotrebiteľom podpísaná, ale vyplýva zo štandardnej formulárovej zmluvy a rozhodcovská zmluva v predmetnej veci znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú zmluvu

si spotrebiteľ osobitne nevyjednal. Rozhodcovská zmluva bola navrhnutá vopred, a preto nemožno považovať takúto rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú. Spotrebiteľ mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. Rozhodcovská zmluva navyše nebola uzatvorená v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu, teda v čase, keď spotrebiteľia, často pod vplyvom finančnej núdze, pri uzatváraní zmluvy opomenú zachovať náležitú obozretnosť. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda povinného, a to podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platnom a účinnom v čase jej uzavretia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, nie je spôsobilým exekučným titulom

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie oprel najmä o nesprávne právne posúdenie veci a o to, že rozhodnutie vychádza z nesprávnych skutkových zistení. Súd podľa neho prekročil rámec svojej prieskumnej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a zákon o rozhodcovskom konaní, a na zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní síce upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, avšak v štádiu rozhodovania o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako vyžaduje ustanovenie § 34 zákona o rozhodcovskom konaní, pričom preskúmvaním materiálnej stránky exekučný súd zisťuje, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. V rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, t.j. nemôže ísť o dôvody právneho posúdenia veci. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza podľa oprávneného k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predložených dôkazov neúplne zistil skutkový stav veci. On s povinným uzatváral rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. V zmysle čl. 2 zmluvy bola daná právomoc rozhodcovského súdu a exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom. Podľa čl. 2 ods. 2 zmluvy mal povinný možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je nedôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa obsahu spisu sa exekučné konanie začalo dňa 10.01.2017, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozsudku vydaného dňa 20.06.2016 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž pod sp. zn. SRSAspA 07804/15. Následne súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podaním zo dňa 10.01.2017, doručeným súdu dňa 12.04.2017 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. O zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodoval súd prvej inštancie uznesením č. k. 8Er/570/2017-12 zo dňa 18.05.2017, ktoré však bolo z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci zrušené uznesením odvolacieho súdu č. k. 12CoE/100/2018-37 zo dňa 28.12.2018 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie

a nové rozhodnutie. Dňa 02.12.2019 súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie, ktorým opätovne zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov vyššie uvedených.

7. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Exekučný poriadok bol rozsiahlejšie novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 prvej vety upravil, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil. V danej právnej veci rozhodcovský súd konal o spore medzi účastníkmi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 29.11.2013. Svoju právomoc si odvodil z rozhodcovskej zmluvy uzavretej na samostatnom tlačive toho istého dňa. Vo všeobecnosti ak sa má exekúcia vykonať na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu exekúcie oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol povinnému poskytnutý úver vo výške 150 eur, ktorý mal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 78 eur, t.j. celkovo zaplatiť 228 eur. Povinný dlh podľa zmluvy riadne nesplatil, a tak sa oprávnený obrátil so žalobou na rozhodcovský súd, ktorý vydal vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok.

9. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy v ustanovení § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r), ods. 5 uvádza nasledovné: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. V tomto prípade si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu medzi účastníkmi z uvedenej rozhodcovskej zmluvy. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva nezodpovedala vyššie citovaným zákonným podmienkam v § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Z predložených listín nie je zrejmé, v akom rozsahu bol povinný adekvátne poučený o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy a či mal reálnu možnosť znenie zmluvy ovplyvniť. Oprávnený tieto skutočnosti v návrhu na vykonanie exekúcie ani netvrdil a ani nepreukázal listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že v čl. IV bode 5 rozhodcovskej zmluvy sa uvádza vyhlásenie strán, že „zmluvu uzatvárajú na základe ich slobodnej a vážnej vôle, s jej obsahom sa riadne oboznámili, jej ustanoveniam rozumejú“ a že dlžník vyhlásil, že „bol pred uzavretím zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy“, nemení nič na tom, že dojednanie ako také nezodpovedalo ustanoveniu § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r) OZ v znení účinnom v tom čase. Oprávnený v konaní nepreukázal, že rozhodcovská zmluva vyhotovená drobným, takmer nečitateľným spôsobom, bola dojednaná individuálne, preto sa v súlade s ustanovením § 53 ods. 2

OZ táto zmluva za individuálne dojednanú nepovažuje. Oprávnený mal povinnosť predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa mu poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a tiež mu poskytnúť aj jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo tá - ktorá voľba znamená. Oprávnený takýto postup v konaní nepreukázal, a tak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá - ak mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie - mala byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Súd na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť.

11. Súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý pri neplatnej rozhodcovskej zmluve nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Súd prvej inštancie preto správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).